

Razgovor s poznatom spisateljicom Sanjom Pilić

LIKOVNI SU DIO MENE

Budimo iskreni – kad učiteljica spomene lektiru, polovica đaka u razredu odmah „pada u nesvijest“, a tek su rijetki oni koji jedva čekaju baciti se na čitanje. Ali, postoji jedna književnica koja je u našem osmom razredu na top listi čitanosti. Sanja Pilić svestrana je umjetnica i dobitnica brojnih nagrada, tekstovi su joj adaptirani za kazališta, recitiraju se na LiDraNu.

S našom najčitanijom književnicom za djecu i mlade, razgovarale smo prije samog književnog susreta u OŠ Šemovec dana 23. studenog 2015. Razgovarale smo, ili bolje rečeno – čavrljale, doista o svemu: o knjigama, o djeci čitačima, o likovima, položaju književnika i knjige danas i nekad, o godinama, starenju.

Možda tajna čitanosti i dobre prodaje Sanjinih knjiga leži i u tome što je ona doista poput djevojčice: radoznala i zaigrana, potpuno spontana, iskrena, veseli se sitnicama, živi za trenutak. A način života i stav prema životu se uvijek odražava i na licu i u djelu čovjeka.

Ako već niste, upoznajte i vi Sanju Pilić – najpopularniju hrvatsku spisateljicu za djecu.

Ena i Lucija u društvu spisateljice Sanje

Sanjinih 5 naj

Najdražipisac:

Erich Kästner

Najdražaboja:

Crvena

Najboljipredmet u školi:

Hrvatski

Najdražaživotinja:

Mačka

Najdražaisprika:

Ne mogusada

Pozdravili smo spisateljicu na početku književnoga susreta

Što ste htjeli biti kao i mala? Jeste li ikada očekivali da ćete postati spisateljica?

-Kao sasvim mala htjela sam biti pjevačica i glumica, ali sam bila sramežljiva. Kasnije sam htjela biti fotografkinja. Završila sam i Školu primijenjene umjetnosti i time sam se bavila, tek sam kasnije postala spisateljica. Ne, nisam očekivala da ću to postati. Imala sam doduše talenta za pisanje i svi su me u školi cijenili kako dobro pišem i voljela sam čitati, ali nisam baš mislila da ću pisati.

Što vas je potaknulo da se uputite u spisateljske vode?

-Odrasla sam uz majku Sunčanu Škrinjarić i uz knjige i uz baku koja je stalno uz neke knjige... Nekako sam počela pisati prvo za odrasle da olakšam dušu, a kasnije sam dobila djecu, pa onda i za djecu. Urednici su me nagovarali da pišem i dalje. Uglavnom, nije mi to bio neki veliki plan, ali eto.

Znamo da ste praunuka Zofke Kveder, kćer Sunčane Škrinjarić i mama Vladimire Spindler. Jesu li umjetnički geni obilježili vaš život?

-Mislim da imaju dosta veze geni, a po meni, najviše ima veze okruženje. Vjerujem da me mama ostavila ispred crkve, i da me usvojio neki sportaš da bih još možda imala smisla za pisanje ili za nešto tako, ali bih vjerojatno neko drugo okruženje od mene stvorilo neku drugu osobu. Svi smo u obitelji rasli s tom umjetnošću, htjeli smo biti slobodni, nismo voljeli raditi u nekim ustanovama, imati radno vrijeme i nekome pripadati.

Pronalazite li sebe u likovima iz vlastitih romana?

- Da, stavljam se u sve likove, u muške i ženske, u antipatične i manje antipatične, u dobre i loše, u djecu, u debele i mršave. Uvijek je jedan dio mene u tom nekom liku. Ja sebe znam staviti u različite likove i suprotstavljene osobnosti. Mi uvijek imamo taj jedan dio sebe koji je lijep i ništa mu se ne da i drugi dio koji kaže da idemo naprijed.

Tinejdžerica Sanja u društvu majke Sunčane Škrinjarić, slavne spisateljice za djecu.

Je li danas teško biti književnik za djecu?

- Teško je biti u Hrvatskoj jer se u zadnje vrijeme nekako uopće ne cijeni kultura općenito. Dječji pisci koji pišu na velikim jezicima, tipa engleski ili njemački, oni jako lijepo žive od svog pisanja. S druge strane ne mora ih se prevoditi jer su razumljivi širokom auditoriju i onda im je nekako baš zgodan taj život i tu imaš osjećaj utjecaja u krajnjoj liniji na djecu, odnosno svoje čitatelje. Mi smo mala zemlja i to je zapravo naš veliki hendikep.

Imate li pisca koji vam je uzor?

- Nemam nekog pisca koji mi je uzor, ali uvijek sam voljela čitati kad sam bila mala Ericha Kästnera, zatim Sarojana i potom Oscara Wildea. Dakle, te neke pisce koji su meni bili i emotivno bliski i zapravo su bili pozitivci, a imali su dobar stil.

Kako ste se osjećali kada ste saznali da će se objaviti vaš prvi rukopis?

- Onda sam bila jako, jako, jako sretna. Već sam tada bila gospođa u godinama i bila sam jako sramežljiva. Odnijela sam taj rukopis urednici, Veri Barić, u Vjevericu, ali prije toga sam bacala ono pismo-glava, čitala horoskop i kazalo je da će mi taj tjedan biti dobar. I tako je ispalo da je taj dan odnesem. Ona je mene nakon mjesec dana nazvala i rekla da joj se rukopis jako sviđa i da će to biti 300-ta Vjeverica, radilo se o knjizi „O mamama sve najbolje.“ Uglavnom, ja sam bila sretna ko malo dijete, a i ona mi je to baš javila na sam moj rođendan.

Čime se još bavite osim pisanjem?

-Nemam neke druge velike hobije, volim fotografirati, putovati, družiti se s ljudima i ići na aerobik. Ove sve druge stvari nastojim da su mi jako ugodne, a i pisanje mi je zapravo dosta ugodno. Volim kad imam dosta slobodnog vremena.

Biste li mijenjali današnji popis lektira u školi?

-Sada bih ga već osuvremenila, zato što još u međuvremenu (popis je nastao prije 10ak godina),dosta dobrih knjiga izašlo, ali mislim da on uopće nije tako loš. Možda su vam neke knjige malo dosadnije, ali se te knjige ne trebaju obraditi u cjelokupnom obujmu, čisto da se upoznate s tim piscima i njihovim stilom. Ali u svakom slučaju, mislim da ipak imate dosta zanimljivu lektiru i da se tu mogu izabrati dosta dobre knjige.

Mi osmaši pročitali smo knjigu Sasvim sam popubertetio i ostavila je snažan dojam na nas. Kako to spijevate i od kud vam ideje za vaša djela?

- Imala sam djelomično inspiraciju u svom sinu Vidu koji me zezao u 1. i 2. razredu srednje pa onda mi je malo on bio neka inspiracija. Uglavnom, znači svakodnevnica je puna tih nekih smiješnih ili manje smiješnih događaja i onda mene to jednostavno dovede do tog stanja da ja počnem pisati. Taj pubertet baš ima veze s mojim sinom, samo on nije bio toliko depresivan ko Luka nego je imao jedinice. A ljubavne probleme sam stavila svoje.(ha, ha)

U školi se nešto mora i naučiti, a lakše je u društvu omiljene spisateljice.

Koje vam je najsmješnije pitanje ikad postavljeno?

-Sad mi je već smiješno koliko imam godina. (ha, ha) Mislim, to mi je jedno najtužnije pitanje. Nemam neko smiješno pitanje, vjerojatno sam imala, ali sam zaboravila.Ne sjećam se.

Što mislite o tv programu i o našim političarima?

-O političarima zapravo mislim da se uvijek brinu jedino i isključivo samo za sebe. TV programi. To nekako slabo gledam. Gledam HRT1 i HRT2 jer nema reklama. Ipak mislim da je televizija korisna isto kao i Internet. Bez Googlea ne bih mogla živjeti.

Čokolada/**vanilija**Elegancija/**udobnost** –

Čaj/**kava**Kazalište /film

Razgovarale: EnaLevatić,

Lucija Marušić, 8.a